

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által
Szeged, Pf.: 408.
6701

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám: 10/1949-0/2013.

Érkezett: 2013 DEC 21.

Példány: 2

Kezelőiroda:

Melléklet: Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által
1K7

SZEGEDI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG

Érk.: 2013 DEC 17

Példány: _____ Mell: _____

Az ügyiratsz.: F.K.21.461/2013.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] szám alatti lakos az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.27.461/2013/3.** számú, 2013. október 24. napján kelt ítélete alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, R) cikk (2) bekezdését, XIII. cikk (1) bekezdését, XXIV. cikk (1) bekezdését, valamint 28. cikkét.

Kérem a Tisztelt Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságot, hogy az alkotmányjogi panaszommal támadott ítélet végrehajtását szíveskedjék az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. tv. 53. § (4) bekezdése alapján – az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig – **felfüggeszteni**, valamint jelen alkotmányjogi panasz indítványomat az ügy irataival együtt szíveskedjék az Alkotmánybírósághoz elbírálás végett felterjeszteni.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

I. A Csongrád Megyei Kormányhivatal Hódmezővásárhelyi Járási Hivatal Járási Földhivatala a 703284-4/2013. számú határozatával – földhasználati bejelentés késedelmes teljesítése miatt – 79.550 Ft földhasználati bírság megfizetésére kötelezett. Az I. fokú határozattal szemben a törvényes határidőn belül fellebbezést terjesztettem elő a Csongrád Megyei Kormányhivatal Földhivatalához. A II. fokú közigazgatási hatóság az I. fokú határozatnak a földhasználati bírság megállapítására vonatkozó rendelkezéseit 700.219-2/2013. számú, 2013. július 18. napján kelt határozatával helybenhagyta.

A II. fokú közigazgatási határozattal szemben keresetet terjesztettem elő a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz. Keresetem indokolásában előadtam, hogy a II. fokú határozatot törvénysértőnek tartom, mivel az ellentétes a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. t. (Ket.) 94/A § (2) bekezdésével. A Ket. ezen rendelkezése alapján az én esetemben földhasználati bírság kiszabására nem kerülhetett volna sor, hiszen a bejelentési kötelezettségemet még 2000. évben kellett volna teljesítenem, amiről az I. fokú hatóságnak nyilvánvalóan tudomása volt. Így mind a hatóság tudomására jutásától számított egy éves, mind az elkövetéstől számított öt éves határidő már eltelt.

Keresetemben hivatkoztam a II. fokú közigazgatási határozat meghozatalakor már hatályos, a termőföldről szóló 1994. évi LV. tv. (Tft.) 25/B § (5) bekezdésére is, amely az ingatlanügyi hatóság kötelezettségévé teszi a mulasztó fölhasználó felszólítását a földhasználati bejelentés teljesítésére, s csak ezt követően teszi lehetővé a földhasználati bírság kiszabását. Keresetemben – ebben a vonatkozásban – hivatkoztam a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. tv. 15. §-ára is.

Keresetemet a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság fenti ítéletével elutasította. A bíróság álláspontja szerint a Ket. 94/A § (2) bekezdésében meghatározott szubjektív és objektív elévülési

határidő nem kezdődött el 2000-ben, mivel az általam elkövetett mulasztás (a földhasználati bejelentési kötelezettségem elmulasztása) olyan jogellenes állapot fenntartásának minősül, amely miatt a Ket. 94/A § (2) bekezdés b) pontja alapján az elévülési határidő a bejelentési kötelezettségem teljesítésekor veszi kezdetét. A bíróság ítéletét 2013. november 21. napján vettem kézhez, postai úton.

2. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése:

Jogállamisághoz, ezen belül a jogbiztonsághoz, törvény előtti egyenlőséghez való jog.

Tulajdonhoz való jog.

Részrehajlás nélküli, tisztességes eljáráshoz való jog.

3. A jelen alkotmányjogi panaszommal támadott – fent részletezett – közigazgatási és bírósági határozatok folytán engem az eljáró hatóságok törvényellenesen köteleztek bírság megfizetésére olyan cselekmény (mulasztás) miatt, amelynek szankcionálhatósága a fent hivatkozott jogszabályi rendelkezés folytán elévült. Azon cselekményt, amely miatt rám a bíróságot kirótták, még 2000. évben követtem el, hiszen a bejelentési kötelezettségem teljesítésére szabott törvényi határidő ekkor telt le. Az eljáró I. fokú közigazgatási hatóság tudott a mulasztás tényéről, így semmi sem akadályozta abban, hogy a mulasztó személyének megállapítása iránt eljárást indítson, s annak eredményeként – az elévülési határidőn belül – bírságot szabjon ki. Ennek ellenére a közigazgatási hatóság ezen kötelezettségét elmulasztotta, majd az objektív és a szubjektív elévülési határidőt követően szabott ki bírságot.

Itt kívánom megjegyezni, hogy a Ket. 94/A § (2) bekezdésében szabályozott szubjektív (egy éves) elévülési határidő egyértelműen a jogsértő **magatartásnak** a hatóság tudomására jutásával kezdődik, nem pedig a jogsértő személyének a hatóság előtt ismertté válásával. Így a szubjektív elévülési határidő megkezdődésének nem feltétele, hogy a hatóság az elkövető személyét is ismerje.

Az elévülésre vonatkozó egyértelmű jogszabályi rendelkezéseket az eljáró bíróság, az Alaptörvény 28. cikkében foglalt kötelezettségét megszegve, azok céljait, az Alaptörvénnyel és a józan ésszel ellentétesen értelmezte. Az eljáró közigazgatási hatóságok és a bíróság ezzel megsértették a jogállamisághoz, jogbiztonsághoz, a törvény előtti egyenlőséghez, a tulajdonhoz, valamint a részrehajlás nélküli, tisztességes eljáráshoz való, Alaptörvényben biztosított jogaimat.

4. A Ket. 94/A § (2) bekezdése egyértelműen meghatározza az elévülés szabályait, ezen belül az elévülési határidő kezdő napját. Ezen jogszabályi rendelkezés közvetlen és szoros összefüggésben áll az Alaptörvényben biztosított, jogállamisághoz, jogbiztonsághoz fűződő jogokkal. A jogsértés elkövetését követő hosszabb idő elteltével ugyanis igen nehéz a tényállás teljes körű feltárása, a mentő és enyhítő körülmények bizonyítása, ezért – éppen a jogbiztonság védelme érdekében - csaknem valamennyi jogágban ismert jogintézmény az elévülés, amelynek részletszabályait az ágazati jogszabályok (pl. Ptk., Btk. Art. stb.) tartalmazzák.

A közigazgatási elévülés szabályai a legnagyobb hasonlatosságot a büntetőjogi elévülés szabályaival mutatják, hiszen ugyanúgy valamely jogellenes, tilalmazott magatartással kapcsolatos szankció kiszabásának időbeli korlátját állítják fel. A Ket. azonban – szemben a Btk-val – nem tartalmaz külön rendelkezést a mulasztással elkövetett jogsértések miatti szankcionálás elévülési idejének kezdetére. Álláspontom szerint ugyanakkor – a jogintézmény céljából kiindulva – egyértelmű, hogy a mulasztásos jogsértések elkövetésének ideje (ezzel az elévülési idő kezdete), azaz a jogsértő magatartás megvalósulása nem más, mint azon határidő utolsó napja, amelyen belül még szankció nélkül eleget lehetett volna tenni a kötelezettségnek. Ezzel ellentétes jogértelmezés, azaz a mulasztás jogellenes állapotként való értelmezése magát az elévülés jogintézményét üresíti ki, s lehetőséget ad önkényes jogalkalmazásra, amely pedig a jogállamiság és jogbiztonság követelményeivel ellentétes. A közigazgatásban ugyanis tipikusnak tekinthető, hogy a hatóságok valamely mulasztás miatt indítanak eljárást és szabnak ki szankciót, többnyire bírságot. A mulasztásos jogsértések jogellenes állapot fenntartásaként való értelmezése csaknem minden esetben lehetővé tenné a hatóságok számára, hogy teljes mértékben mellőzzék a közigazgatási elévülés szabályainak alkalmazását, hiszen a közigazgatási eljárásokban előforduló jogsértések túlnyomó többségében előfordul valamilyen mulasztásos elem is.

Ez pedig a jogszabály jogalkalmazói lerontásán keresztül jogbizonytalansághoz vezet, amely egyértelműen sérti az Alaptörvényben lefektetett legalapvetőbb jogokat.

Ugyancsak az Alaptörvénybe ütközőnek tartom, hogy az eljáró közigazgatási hatóságok és a bíróság nem a mulasztás elkövetésekor, hanem az eljárás megindulásakor hatályos anyagi és eljárási szabályokat alkalmazták annak ellenére, hogy az elkövetéskor (2000. évben) hatályos anyagi jogszabályok számomra kedvezőbb elbírálást (alacsonyabb összegű bírságot) tettek volna lehetővé, míg az elbíráláskor, azaz a II. fokú közigazgatási határozat meghozatalakor hatályos jogszabályok, különösen a Tft. 25/B § (5) bekezdése pedig a bírság teljes mellőzését eredményezték volna. Önmagában az a tény, hogy az eljáró hatóságok és a bíróság nem az elkövetéskor hatályos jogszabályok alapján határozták meg az általam fizetendő bírság összegét, a jogállamiság és jogbiztonság súlyos sérelmét jelenti.

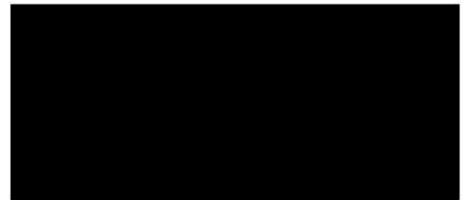
A fenti bírósági ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs, ezért az ügyben valamennyi rendes jogorvoslati lehetőséget kimerítettem.

Az ügyben sem felülvizsgálati, sem perújítási eljárás nincs folyamatban.

Kijelentem, hogy a fenti alkotmánybírósági ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványom nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok. Kijelentem továbbá, hogy az indítványomban szereplő személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

Hódmezővásárhely, 2013. december 15.

Tisztelettel:

Előttünk mint tanúk előtt:

